

Paweł Klusek

Uniwersytet Wrocławski

e-mail: pawel.klusek@uwr.edu.pl

DZIAŁALNOŚĆ TELEKOMUNIKACYJNA WOJEWÓDZTWA

TELECOMMUNICATION ACTIVITY OF A VOIVODESHIP

DOI: 10.15611/pn.2017.495.06

Streszczenie: Województwo, tak jak inne jednostki samorządu terytorialnego, może prowadzić działalność w zakresie telekomunikacji. Jednakże w przypadku samorządu wojewódzkiego wykonywanie tej działalności będzie uregulowane inaczej niż w przypadku gmin i powiatów. Celem niniejszego artykułu jest ustalenie podstawowych kwestii związanych z prowadzeniem działalności telekomunikacyjnej przez województwo.

Słowa kluczowe: województwo, telekomunikacja, działalność samorządu terytorialnego.

Summary: A voivodeship, as well as other local self-governments, can perform telecommunications activity. However, in the case of a voivodeship self-government, performing this activity is regulated differently from municipalities and poviats. The purpose of this article is to determine the basic issues connected with performing telecommunication activity by a voivodeship.

Keywords: voivodeship, telecommunication, local self-government activity.

1. Wstęp

Działalność telekomunikacyjna jest szczególnym rodzajem aktywności gospodarczej prowadzonej zarówno przez prywatnych przedsiębiorców, jak i jednostki samorządu terytorialnego. W obecnych czasach możemy zaobserwować rosnące znaczenie usług telekomunikacyjnych, a zwłaszcza usług polegających na zapewnieniu szerokopasmowego dostępu do Internetu. Ich świadczenie zaspokaja potrzeby społeczeństwa, które współcześnie możemy uznać za podstawowe dla jego prawidłowego funkcjonowania. Dlatego prowadzenie działalności telekomunikacyjnej objęte jest specjalnymi przepisami, które w szczególowy sposób regulują wykonywanie tego typu działalności.

Jak już wspomniano, działalność telekomunikacyjną prowadzą nie tylko prywatni przedsiębiorcy, ale też jednostki samorządu terytorialnego. Przy czym zakres tej działalności może się różnić w zależności od sfery, w której jest ona wykonywana, i od rodzaju samorządu, który tę działalność prowadzi. Niniejszy artykuł ma na celu przedstawienie podstawowych regulacji dotyczących prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przez województwo, które może wykonywać taką działalność w szerszym zakresie niż inne jednostki samorządu terytorialnego.

2. Województwo jako część samorządu terytorialnego

W rozdziale 7 obecnie obowiązującej Konstytucji ustanowiono podstawy prawne funkcjonowania samorządu terytorialnego, którego istnienie stanowi przejaw decentralizacji władzy publicznej¹. Zgodnie z art. 164 Konstytucji, podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina. Natomiast pozostałe jednostki samorządu lokalnego lub regionalnego określa ustawa. W polskim systemie prawnym przyjęto trójstopniowy podział samorządu terytorialnego, w skład którego wchodzi gmina, powiat i województwo. Każda z tych jednostek unormowana jest odrębną ustawą regulującą szczegółowe kwestie funkcjonowania poszczególnych samorządów. W przypadku województwa jest to ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 486) (dalej: SamWojU), która reguluje najważniejsze zagadnienia dotyczące organizacji i funkcjonowania tego samorządu.

W art. 1 ust. 2 SamWojU ustawodawca określił, z jakich elementów składa się samorząd wojewódzki, stanowiąc, że „Ilekcroć w ustawie jest mowa o województwie lub samorządzie województwa, należy przez to rozumieć regionalną wspólnotę samorządową oraz odpowiednie terytorium”. W przypadku regionalnej wspólnoty samorządowej art. 1 ust. 1 SamWojU przewiduje, że tworzą ją wszyscy mieszkańcy województwa z mocy prawa. Dlatego też możemy stwierdzić, że województwo ma pewien wymiar społeczny². Drugim niezbędnym składnikiem województwa jest terytorium, które rozumieć możemy jako pojęcie publicznoprawne. Oznacza to, że terytorium nie będziemy tutaj rozumieli jako nieruchomości gruntowych wchodzących w skład mienia województwa, lecz jako obszar wyznaczający granice realizowania określonych zadań publicznych³.

¹ A. Wiktorowska [w:] M. Wierzbowski (red.), *Prawo administracyjne*, Wolters Kluwer, Warszawa 2015, s. 84-85.

² J. Boć, *Prawo administracyjne*, Kolonia Limited, Wrocław 2010, s. 216.

³ P. Szejna, *Ustawa o samorządzie województwa. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2012, Legalis, komentarz do art. 1.

Jak każdy samorząd, także województwo jest zobowiązane do wykonywania pewnych zadań publicznych⁴. Zadania te, zgodnie z postanowieniami Konstytucji, możemy podzielić na zadania własne i zadania zlecone⁵.

Zadania własne zdefiniowane są jako te zadania publiczne, które służą zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej. Tym samym mają one wymiar lokalny – obejmują teren danego samorządu – i powinny dotyczyć jego mieszkańców⁶. Otwarty katalog zadań własnych samorządu województwa został ustanowiony w art. 14 ust. 1 SamWojU. Przykładowo wymienia on zadania w zakresie: edukacji publicznej, w tym szkolnictwa wyższego; promocji i ochrony zdrowia; kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, a także działalności w zakresie telekomunikacji i inne.

Zadania zlecone są to z kolei te zadania publiczne, które w przypadku wystąpienia uzasadnionych potrzeb państwa mogą być powierzone do wykonania jednostkom samorządu terytorialnego w formie ustawy bądź porozumienia⁷. Jeżeli chodzi o przesłankę wystąpienia „uzasadnionych potrzeb państwa”, to należy zwrócić uwagę, że jest to pojęcie nieostre, z którego wynika jednak obowiązek ustawodawcy polegający na konieczności uzasadnienia każdej regulacji dotyczącej zadań zleconych⁸.

Wykonywanie zadań publicznych przez województwo związane jest z zasadą przedstawicielstwa⁹. Oznacza to, że województwo działa poprzez swoje organy, które wymienia ustawa o samorządzie województwa. W art. 15 SamWojU zalicza się do nich sejmik województwa i zarząd województwa jako dwa organy kolegialne i kadencyjne pełniące odpowiednio funkcje uchwałodawczą i wykonawczą. Ponadto w doktrynie przyjął się pogląd, zgodnie z którym za organ województwa należy też uznać marszałka województwa, mimo że ustawodawca nie wymienił go w art. 15 SamWojU. Stanowisko to jest uzasadnione z uwagi na zakres kompetencji, który ustawa przyznaje marszałkowi województwa. Wydaje on bowiem decyzje administracyjne na podstawie ustawy bez jednoczesnego obowiązku współdziałania z zarządem i bez jego upoważnienia¹⁰.

⁴ E. Ura, *Prawo administracyjne*, Wolters Kluwer, Warszawa 2015, s. 203

⁵ Art. 166 ust. 1 Konstytucji stanowi, że „Zadania publiczne służące zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej są wykonywane przez jednostkę samorządu terytorialnego jako zadania własne”. Natomiast art. 166 ust. 2 stanowi, że „Jeżeli wynika to z uzasadnionych potrzeb państwa, ustawa może zlecić jednostkom samorządu terytorialnego wykonywanie innych zadań publicznych. Ustawa określa tryb przekazywania i sposób wykonywania zadań zleconych”.

⁶ B. Banaszak, *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2012, s. 844-845.

⁷ J. Zimmermann, *Prawo administracyjne*, LEX, Warszawa 2014, s. 222.

⁸ *Ibidem*, s. 845.

⁹ P. Szeina, *op. cit.*, Legalis, komentarz do art. 15.

¹⁰ R. Hauser, Z. Niewiadomski (red.), *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz z odniesieniami do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa*, C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 164.

3. Działalność telekomunikacyjna w Polsce

3.1. Przepisy regulujące działalność telekomunikacyjną

Jak wspomniano na wstępie, województwo może prowadzić działalność telekomunikacyjną, która jest przedmiotem regulacji odrębnych ustaw. Najważniejsze akty normujące kwestie związane z prowadzeniem działalności telekomunikacyjnej to ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 243) (dalej: PrTel) i ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 880) (dalej: WspRozwTelU). Pierwsza z nich jest istotnym aktem prawa krajowego, w którym ustanowiono podstawy prawne funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego oraz działalności Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Druga ustawa, nazywana potocznie „megaustawą”, określa: formy i zasady wspierania inwestycji telekomunikacyjnych, zasady dostępu do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych, prawa i obowiązki określonych podmiotów związane z warunkami świadczenia usług telekomunikacyjnych, zasady lokalizowania regionalnych sieci szerokopasmowych oraz innej infrastruktury telekomunikacyjnej i co najważniejsze z punktu widzenia omawianego tematu – zasady działalności telekomunikacyjnej wykonywanej przez jednostki samorządu terytorialnego i podmioty realizujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.

3.2. Rodzaje działalności telekomunikacyjnej

3.2.1. Działalność telekomunikacyjna w Prawie telekomunikacyjnym

Zakres działalności telekomunikacyjnej o charakterze komercyjnym został określony w art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel. Ustawodawca zaliczył do niej: świadczenie usług telekomunikacyjnych, świadczenie usług towarzyszących i dostarczanie sieci telekomunikacyjnych. Wymienione rodzaje działalności telekomunikacyjnej zostały opisane w słowniczku ustawowym, znajdującym się w art. 2 PrTel.

Świadczenie usług telekomunikacyjnych zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 41 PrTel jako „wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług”. Natomiast samo pojęcie usługi telekomunikacyjnej, zgodnie z art. 2 pkt 48 PrTel, należy rozumieć jako usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej.

Kolejnym rodzajem działalności telekomunikacyjnej jest świadczenie usług towarzyszących, których definicja znajduje się w art. 2 pkt 44a PrTel. Przepis ten stanowi, że za usługi towarzyszące uznaje się „usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach,

jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności”.

Ostatnim spośród wymienionych rodzajów działalności telekomunikacyjnej jest dostarczanie sieci telekomunikacyjnej. Także i w tym przypadku, w art. 2 pkt 4 PrTel, ustawodawca ustanowił definicję legalną, zgodnie z którą dostarczaniem sieci telekomunikacyjnej jest „przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub umożliwianie dostępu telekomunikacyjnego”.

Wszystkie powyższe rodzaje działalności telekomunikacyjnej należy interpretować w związku z definicją telekomunikacji znajdującą się w art. 2 pkt 42 PrTel. Przepis ten stanowi, że telekomunikacją jest „nadawanie, odbiór lub transmisja informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną”. Odwołanie do tej definicji może być przydatne w sytuacji, gdy zachodzą wątpliwości, czy dana działalność ma charakter działalności telekomunikacyjnej¹¹.

3.2.2. Działalność telekomunikacyjna jednostek samorządu w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

Szerszy zakres działalności telekomunikacyjnej przewiduje ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego, w tym także województw. Został on określony w art. 3 ust. 1 WspRozwTelU i obejmuje: (1) budowę lub eksploatację infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych oraz nabywanie prawa do tego typu infrastruktury i sieci; (2) dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub zapewnianie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej; (3) świadczenie usług (z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych) na rzecz: (a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych, (b) podmiotów wymienionych w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 PrTel, (c) a w określonym zakresie i po spełnieniu pewnych warunków także na rzecz użytkowników końcowych.

Wymienione rodzaje działalności telekomunikacyjnej samorządu pokrywają się częściowo z działalnością określoną w art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel. Jednakże zakres działalności, o której stanowi art. 3 ust. 1 WspRozwTelU, jest szerszy i wymienia takie formy aktywności samorządu, których Prawo telekomunikacyjne nie uznaje za działalność telekomunikacyjną.

Rodzaje działalności telekomunikacyjnej, które nie pokrywają się z zakresem działalności unormowanej w art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel, to budowanie infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, a także nabywanie prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych¹². Aby sprecyzować, czym są infrastruktura i sieci telekomunikacyjne, należy się odwołać do przepisów

¹¹ S. Piątek, *Prawo telekomunikacyjne. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2013, s. 7.

¹² T. Grossmann *et al.*, *Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2012, s. 65.

Prawa telekomunikacyjnego, co umożliwia odesłanie zawarte w art. 2 ust. 2 WspRozwTelU¹³.

Do pojęcia „infrastruktury telekomunikacyjnej” odnosi się art. 2 pkt 8 PrTel, który stanowi, że są to „urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji”. Przytoczona definicja zawiera sformułowanie „w szczególności”, co oznacza, że wymieniony katalog elementów zaliczanych do infrastruktury telekomunikacyjnej ma charakter otwarty.

Natomiast definicja sieci telekomunikacyjnej została ustanowiona w art. 2 pkt 35 PrTel, gdzie zaliczono do niej systemy transmisyjne, urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne urządzenia (zasoby) – nawet te nieaktywne – które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów. Przepis ten określa również sposób przekazywania wspomnianych sygnałów. Zalicza się tu przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków, które wykorzystują energię elektromagnetyczną niezależnie od ich rodzaju.

Działalność telekomunikacyjna określona w art. 3 ust. 1 pkt 1 WspRozwTelU, niebędąca działalnością, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel, polega na budowaniu i nabywaniu prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych. Aby określić, czym jest budowanie infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnych, należy sięgnąć do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1997 r. Prawo budowlane¹⁴. W art. 3 pkt 3 tej ustawy stanowi się, że poprzez budowę należy rozumieć wykonanie obiektu budowlanego, a także jego odbudowę, rozbudowę lub nadbudowę. W przytoczonej definicji kluczowe jest pojęcie obiektu budowlanego, do którego zaliczyć możemy m.in. infrastrukturę i sieci telekomunikacyjne (art. 2 pkt 8 i 35 PrTel w zw. z art. 3 pkt 1 i 3 PrBud). Drugą formą aktywności wymienioną w art. 3 ust. 1 pkt 1 WspRozwTelU jest „nabywanie praw”. Ustawodawca nie wskazał, jakie prawa mogą być przedmiotem nabycia, dlatego zgodnie z dyrektywami wykładni językowej należy przyjąć, że chodzi tu zarówno o prawo własności, jak i ograniczone prawa rzeczowe, a także prawa obligacyjne¹⁵.

Pozostałe rodzaje działalności telekomunikacyjnej samorządu, wymienione w art. 3 ust. 1 WspRozwTelU, pokrywają się z zakresem działalności, o której stanowi art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel. Chodzi tu o działalność polegającą na eksploataowaniu sieci telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także działalność polegającą na świadczeniu, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usług telekomunikacyjnych.

¹³ Art. 2 ust. 2 WspRozwTelU: „Ileokroć w ustawie są używane określenia zdefiniowane w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2014 r., poz. 243, 827 i 1198), określenia te należy rozumieć w znaczeniu tam przyjętym”.

¹⁴ Ustawa z dnia 7 lipca 1997 r. Prawo budowlane, t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 290.

¹⁵ T. Grossmann *et al.*, *op. cit.*, s. 23.

Jeżeli samorząd nie będzie prowadził tego typu działalności jako działalności gospodarczej, to wówczas, na mocy art. 5 WspRozwTelU, będzie obowiązany prowadzić ją zgodnie z przepisami Prawa telekomunikacyjnego. Obowiązek stosowania przepisów Prawa telekomunikacyjnego, ustanowiony w art. 5 WspRozwTelU, dotyczy także działalności niepokrywającej się z art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel. Jednak z uwagi na to, że w Prawie telekomunikacyjnym nie ma przepisów mogących mieć zastosowanie do tego rodzaju działalności, możemy przyjąć, że w tym zakresie jest to odesłanie puste.

4. Działalność telekomunikacyjna województwa w ramach wykonywania gospodarki komunalnej

4.1. Uwagi ogólne

Kwestie związane z prowadzeniem gospodarki komunalnej przez samorząd wojewódzki zostały uregulowane w ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 573) (dalej: GospKomU), w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 486), a także we wspomnianej już ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i ustawie Prawo telekomunikacyjne.

Pojęcie gospodarki komunalnej zostało zdefiniowane w art. 1 ust. 1 GospKomU jako wykonywanie zadań własnych w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Tym samym gospodarka komunalna nie może obejmować zadań zleconych należących do właściwości województwa¹⁶. Jak już wspomniano, otwarty katalog zadań własnych województwa został ustanowiony w art. 14 SamWojU i obejmuje on m.in. działalność w zakresie telekomunikacji. Rodzaje tej działalności zostały unormowane w Prawie telekomunikacyjnym i ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, o czym była już mowa we wcześniejszych rozważaniach. Jednocześnie należy zauważyć, że działalność telekomunikacyjna województwa może mieć różny charakter. Wynika to z podziału gospodarki komunalnej na działalność w sferze użyteczności publicznej i działalność poza tą sferą (działalność komercyjną)¹⁷.

W zależności od sfery, w której województwo wykonuje swoją działalność telekomunikacyjną, ma ono różne obowiązki w zakresie rejestracji takiej działalności. Istnieją bowiem dwa odrębne rejestry prowadzone przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, do których może być wpisana działalność telekomunikacyjna. Pierwszy z nich to rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, do którego województwo musi wpisać działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą prowadzoną poza sferą użyteczności publicznej (art. 10 ust. 1 PrTel). Drugi

¹⁶ J. Zięty, *Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2012, s. 16.

¹⁷ R. Biskup, *Wolność gospodarcza w wymiarze podmiotowym*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2011, s. 357.

z nich to rejestr jednostek samorządu terytorialnego, do którego województwo musi wpisać działalność telekomunikacyjną określoną w art. 3 ust. 1 WspRozwTelU, będącą działalnością ze sfery użyteczności publicznej (art. 10 ust. 1a PrTel i art. 5 WspRozwTelU).

W prowadzeniu gospodarki komunalnej znaczącą rolę odgrywa także organ stanowiący samorządu, którym w przypadku województwa jest sejmik województwa. Na mocy art. 4 GospKomU posiada on bowiem kompetencje w zakresie: wyboru formy i sposobu prowadzenia gospodarki komunalnej oraz ustalania wysokości cen i opłat za usługi komunalne lub korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

4.2. Działalność telekomunikacyjna województwa w sferze użyteczności publicznej

Zgodnie z art. 1 ust. 2 GospKomU, „Gospodarka komunalna obejmuje w szczególności zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych”. Oznacza to, że działalność województwa w sferze użyteczności publicznej ma mieć charakter stały, co wyklucza jej zawieszenie czy zaprzestanie, nawet wtedy gdy jest ona nierentowna¹⁸. Co więcej, działalność województwa powinna zaspokajać potrzeby nieograniczonej liczby osób zamieszkujących dany region, a nie potrzeby indywidualnego mieszkańca¹⁹. Ponadto zaspokajanie tych potrzeb musi się odbywać w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, co oznacza, że każdy mieszkaniec powinien mieć możliwość skorzystania z takiej usługi²⁰. Wszystkie te cechy muszą odpowiadać działalności telekomunikacyjnej województwa wykonywanej w sferze użyteczności publicznej.

Przepisy określają nie tylko cechy, ale i rodzaje działalności telekomunikacyjnej ze sfery użyteczności publicznej, jakie może wykonywać samorząd wojewódzki. Rodzaje tej działalności zostały wymienione we wspomnianym już art. 3 ust. 1 WspRozwTelU, który obejmuje budowę, eksploatację i nabywanie praw do infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych; dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub zapewnianie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczenie usług, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych, na rzecz określonych podmiotów²¹. O charakterze tej działalności przesądza art. 3 ust. 4 WspRozwTelU, stanowiąc, że należy ona do „zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego”. W tym miejscu należy

¹⁸ W. Gonet, *Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz. Wzory umów i regulaminów*, Lexis-Nexis, Warszawa 2010, s. 15.

¹⁹ S. Dudzik, *Działalność gospodarcza samorządu terytorialnego*, Zakamycze, Kraków 1998, s. 85.

²⁰ J. Zięty, *op. cit.*, s. 16.

²¹ Przesądza o tym treść art. 3 ust. 4 WspRozwTelU, który stanowi, że „Działalność, o której mowa w ust. 1, należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego”.

jasno podkreślić, że z art. 3 ust. 4 WspRozwTelU wynika zakaz prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przez jednostki samorządu terytorialnego poza sferą użyteczności publicznej²². Jedynym wyjątkiem jest tutaj samorząd wojewódzki, który na mocy art. 13 ust. 2 SamWojU może prowadzić działalność telekomunikacyjną poza sferą użyteczności publicznej po spełnieniu pewnych warunków określonych w tym przepisie.

Ważną kwestią jest także forma prawna prowadzenia przez województwo działalności telekomunikacyjnej w sferze użyteczności publicznej. W tym miejscu należy przywołać treść art. 2 GospKomU odnoszącego się do form, w jakich jednostki samorządu mogą wykonywać gospodarkę komunalną. Przepis ten zawiera otwarty katalog form wykonywania gospodarki komunalnej z przykładowym wskazaniem na samorządowe zakłady budżetowe i spółki prawa handlowego²³. Oznacza to, że wszystkie jednostki samorządu terytorialnego – w tym także województwo – mogą wykonywać gospodarkę komunalną w każdej formie, która nie jest zakazana przez prawo. Należy jednak zaznaczyć, że tak ogólna regulacja budzi wiele kontrowersji odnośnie do możliwości korzystania z pewnych form prowadzenia gospodarki komunalnej²⁴.

Szczególną regulacją, normującą formy wykonywania przez województwo gospodarki komunalnej w sferze użyteczności publicznej, jest art. 13 ust. 1 SamWojU, który stanowi, że województwo może wykonywać taką działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjnej lub spółdzielni bądź przez przystąpienie do takich spółek lub spółdzielni. Zachodzi tu więc sprzeczność między art. 2 GospKomU, zawierającym otwarty katalog form wykonywania gospodarki komunalnej (w tym także gospodarki ze sfery użyteczności publicznej), a art. 13 ust. 1 SamWojU, który przewiduje ograniczony zakres form wykonywania przez województwo działalności ze sfery użyteczności publicznej. W doktrynie można znaleźć pogląd, zgodnie z którym województwo w sferze użyteczności publicznej może prowadzić działalność w każdej prawnie dozwolonej formie²⁵. Istnieją także odmienne poglądy, zakładające, że województwo w sferze użyteczności publicznej może korzystać wyłącznie z form określonych w art. 13 ust. 1 SamWojU²⁶. Wydaje się, że bardziej trafne jest drugie stanowisko, ponieważ regulacja zawarta w art. 13 ust. 1 SamWojU może być uznana za *lex specialis* do art. 2 GospKomU, co uzasadnia ograniczenie form wykonywania przez województwo działalności ze sfery użyteczności publicznej.

²² T. Grossmann, *et al.*, *op. cit.*, s. 55.

²³ M. Szydło, *Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz*, Oficyna Wolters Kluwer business, Warszawa 2008, s. 160.

²⁴ J. Zięty, *op. cit.*, s. 36; M. Szydło, *op. cit.*, s. 374.

²⁵ J. Jagoda [w:] B. Dolnicki (red.), *Ustawa o samorządzie województwa. Komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa 2012, s. 147.

²⁶ L. Kieres [w:] J. Grabowski, L. Kieres, A. Walaszek-Pyziół (red.), *Publiczne prawo gospodarcze. Tom 8A*, C.H. Beck, Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa 2013, s. 97.

Szerszy katalog form prowadzenia gospodarki komunalnej w sferze użyteczności publicznej zawiera art. 5 WspRozwTelU, który wymienia dopuszczalne formy prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przez jednostki samorządu terytorialnego – w tym także województwa. Wydaje się, że i w tym przypadku treść art. 5 WspRozwTelU należy uznać za *lex specialis* w stosunku do art. 2 GospKomU, a także do art. 13 ust. 1 SamWojU. Oznacza to, że województwo w sferze użyteczności publicznej może prowadzić działalność telekomunikacyjną zarówno w formie niewyodrębnionej w ramach swojej osobowości prawnej, jak i w formach posiadających odrębną osobowość prawną, które zostały wymienione w art. 5 WspRozwTelU. Trzeba jednak wyraźnie podkreślić, że możliwość korzystania z tych form organizacyjnych przez województwo dozwolona jest tylko w przypadku prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.

Prowadząc działalność telekomunikacyjną w formie jednostek nieposiadających odrębnej osobowości prawnej, województwo może tworzyć jednostki budżetowe uregulowane w art. 11, 11a i 12 FinPubU²⁷. Charakteryzują się one brakiem osobowości prawnej, budżetowaniem brutto, działaniem na podstawie statutu i zgodnie z planem finansowym jednostki budżetowej²⁸. Co więcej, o ich tworzeniu, łączeniu i likwidacji decydują: ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie oraz inne organy działające na podstawie odrębnych ustaw (państwowe jednostki budżetowe) oraz organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego (samorządowe jednostki budżetowe). Zakazane będzie natomiast korzystanie z formy samorządowego zakładu budżetowego. Wynika to z faktu, iż samorządowe zakłady budżetowe mogą wykonywać tylko te zadania jednostki samorządu terytorialnego, które zostały enumeratywnie wymienione w art. 14 FinPubU²⁹. W katalogu tym ustawodawca nie wymienił zadań z zakresu działalności telekomunikacyjnej³⁰.

Województwo w sferze użyteczności publicznej może też prowadzić działalność telekomunikacyjną w formach prawnych posiadających odrębną osobowość prawną. Zostały one wymienione w art. 5 WspRozwTelU, który zalicza do nich: spółki kapitałowe, spółdzielnie, fundacje i stowarzyszenia.

Spółki kapitałowe zostały unormowane w Kodeksie spółek handlowych³¹, który zalicza do nich spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne. Ich podstawową cechą jest posiadanie osobowości prawnej, którą nabywają z momentem wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego³². W celu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w sferze użyteczności publicznej województwo może tworzyć takie

²⁷ Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 o finansach publicznych, t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 885.

²⁸ E. Malinowska-Misiąg [w:] W. Misiąg (red.), *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2015, s. 60-63.

²⁹ A. Mierzwa [w:] P. Smoleń (red.), *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2014, s. 219.

³⁰ T. Grossmann *et al.*, *op. cit.*, s. 85.

³¹ Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1030.

³² K. Czajkowska-Matosiuk, *Prawo gospodarcze i spółek*, C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 273 i 353.

spółki samodzielnie lub wspólnie z innymi podmiotami (publicznymi bądź prywatnymi). Może także przystępować do już istniejących spółek kapitałowych, pod warunkiem że spółki te prowadzą działalność jedynie w zakresie wykonywania zadań publicznych województwa³³. Należy też wspomnieć, że mimo iż ustawodawca nie wymienia w art. 5 WspRozwTelU spółek osobowych jako dopuszczalnych form wykonywania działalności telekomunikacyjnej, to są one dostępne w ograniczonym zakresie. Województwo może bowiem skorzystać z formy spółki komandytowej i komandytowo-akcyjnej pod warunkiem, że jego działalność w sferze użyteczności publicznej będzie prowadzona w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, co wynika z art. 14 ust. 1 PartPublPrywU³⁴.

Województwo może też wykonywać działalność telekomunikacyjną w sferze użyteczności publicznej w formie spółdzielni. Wybór takiej formy może wydawać się kontrowersyjny z uwagi na fakt, iż obowiązkiem spółdzielni jest prowadzenie działalności gospodarczej³⁵, o czym przesądza art. 1 ust. 1 PrSpół³⁶. Podstawową cechą takiej działalności jest jej zarobkowy charakter, natomiast działalność ze sfery użyteczności publicznej polega na bieżącym i nieprzerwanym zaspokajaniu zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych bez względu na opłacalność takiej działalności. Mimo to przyjmuje się, że spółdzielnia może prowadzić działalność ze sfery użyteczności publicznej, jeżeli spełnia konstytutywne cechy tej działalności³⁷.

Kolejną formą wykonywania przez województwo działalności telekomunikacyjnej w sferze użyteczności publicznej jest fundacja. Zgodnie z art. 1 FundU³⁸ celem fundacji musi być działalność społecznie lub gospodarczo użyteczna. Tym samym możemy uznać, że działalność telekomunikacyjna województwa w sferze użyteczności publicznej odpowiada celom, dla których powołuje się fundacje³⁹. Co więcej, należy pamiętać, że fundator – w tym przypadku województwo – ma obowiązek wyposażyć fundację w składniki majątkowe potrzebne do realizacji jej celów. Jednocześnie, na mocy art. 45 FinPubU obowiązuje zakaz tworzenia fundacji ze środków publicznych. Tak więc województwo może wyposażyć fundację prowadzącą działalność telekomunikacyjną jedynie w takie składniki majątkowe, które nie będą środkami publicznymi w rozumieniu ustawy o finansach publicznych. Przykładowo można tu wskazać na prawa rzeczowe lub obligacyjne do nieruchomości, które województwo może przekazać na rzecz tworzonej fundacji.

³³ T. Grossmann *et al.*, *op. cit.*, s. 86.

³⁴ Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 696.

³⁵ A. Stefaniak, *Prawo spółdzielcze. Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych. Komentarz*, LEX, Warszawa 2014, s. 17.

³⁶ Ustawa z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze, t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 21.

³⁷ T. Grossmann *et al.*, *op. cit.*, s. 87.

³⁸ Ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach, t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 40.

³⁹ *Ibidem*, s. 88.

Inną formą wymienioną w art. 5 WspRozwTelU są stowarzyszenia, które również mogą prowadzić działalność telekomunikacyjną w sferze użyteczności publicznej. Trzeba jednakże podkreślić, że chodzi tu o stowarzyszenia unormowane w ustawie Prawo o stowarzyszeniach⁴⁰, gdzie jednym z członków jest województwo bądź inna jednostka samorządu terytorialnego. Województwo, a także inne jednostki samorządu terytorialnego pełnią w takich stowarzyszeniach funkcje członka wspierającego, co wynika z art. 10 ust. 3 PrStow⁴¹. Oznacza to, że nie mogą one posiadać pełnych praw i obowiązków przysługujących zwykłemu członkowi stowarzyszenia. Prowadzenie działalności telekomunikacyjnej przez województwo w opisywanej formie prawnej jest także uwarunkowane spełnieniem pewnych wymogów. Dotyczą one charakteru działalności telekomunikacyjnej stowarzyszenia, która musi mieć wszystkie cechy działalności ze sfery użyteczności publicznej, o których była mowa we wcześniejszych rozważaniach.

W art. 5 WspRozwTelU ustawodawca wskazuje też na możliwość prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w sferze użyteczności publicznej w formach współdziałania jednostek samorządu terytorialnego, do których zalicza: porozumienia, związki i stowarzyszenia j.s.t. Jednakże w przypadku województwa nie będzie możliwe skorzystanie z formy związku, ponieważ ustawa o samorządzie wojewódzkim nie przewiduje takiej formy współdziałania dla tego samorządu.

Pierwszą z form współdziałania, którą może wykorzystać województwo, jest porozumienie. Polega ono na zawarciu, przez zainteresowane jednostki samorządu terytorialnego, publicznoprawnej umowy na mocy, której jednostki te powierzają sobie wykonanie określonych zadań publicznych – w tym także zadań z zakresu telekomunikacji. W przypadku zawarcia takiego porozumienia nie tworzy się nowych struktur organizacyjnych, co odróżnia tę formę od związków samorządowych. Ważna jest także kwestia odpowiedzialności za wykonanie powierzonego zadania, bowiem w przypadku porozumienia nie ciąży ona na jednostce samorządu, która zobowiązała się do realizacji zadania, lecz na samorządzie, który to zadanie przekazał. Jeżeli chodzi o zakres podmiotowy dopuszczalnych porozumień, to w przypadku województwa można wykorzystać tę formę w konfiguracji ze wszystkimi jednostkami samorządu terytorialnego. Tak więc możliwe jest zawarcie porozumień między województwem a gminą, powiatem i innymi województwami, o czym przesądza treść ustaw samorządowych⁴².

Drugą formą współdziałania, z której może skorzystać województwo, jest stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego. Podstawą utworzenia takiego stowarzyszenia przez samorząd wojewódzki jest art. 8b ust. 1 SamWojU, który stanowi, że „Województwa mogą tworzyć stowarzyszenia, w tym również z gminami i powiatami”⁷. Szczegółowe regulacje dotyczące tej formy znajdują się w ustawie Prawo o stowarzyszeniach, do której odsyła art. 8a ust. 2 SamWojU, nakazując od-

⁴⁰ Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1393.

⁴¹ Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 210.

⁴² Art. 8 ust. 2s SamGminU, art. 5 ust. 2 SamPowU i art. 8 ust. 2 SamWojU.

powiednie stosowanie przepisów tej ustawy. Wspomniany artykuł zawiera także zastrzeżenie odnośnie do liczby założycieli takiego stowarzyszenia, przesądzając, że musi ich być co najmniej trzech. Co ciekawe, ustawa o samorządzie wojewódzkim nie przewiduje szczególnego celu, dla którego realizacji można by tworzyć stowarzyszenia⁴³. Inaczej jest w przypadku gmin, które mogą zakładać stowarzyszenia, pod warunkiem że ich celem będzie wspieranie idei samorządu terytorialnego oraz obrona wspólnych interesów (art. 84 ust. 1 SamGminU⁴⁴). Należy jednak przyjąć, że działalność stowarzyszeń województwa musi służyć realizacji zadań publicznych zastrzeżonych dla tego samorządu, o czym przesądzają przepisy Konstytucji i ustawy o samorządzie województwa⁴⁵.

4.3. Działalność telekomunikacyjna województwa poza sferą użyteczności publicznej

Województwo może też prowadzić działalność telekomunikacyjną wykraczającą poza sferę użyteczności publicznej (działalność komercyjną). Wynika to z treści art. 13 ust. 2 SamWojU, który stanowi, że „Poza sferą użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne oraz przystępować do nich, jeżeli działalność spółek polega na wykonywaniu (...) działalności w zakresie telekomunikacji służących rozwojowi województwa”. Działalność tego typu uznawana jest za działalność gospodarczą, zdefiniowaną w art. 2 SwobDziałU⁴⁶ jako zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz działalność polegająca na poszukiwaniu, rozpoznawaniu, wydobywaniu kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

W tym miejscu powstaje pewna wątpliwość dotycząca tego, czy działalność samorządu poza sferą użyteczności publicznej faktycznie może być uznana za typową działalność gospodarczą. Wynika to z faktu, iż celem działalności, o której mowa w art. 2 SwobDziałU, jest nastawienie na zysk. Natomiast zgodnie z art. 1 ust. 1 GospKomU celem prowadzenia gospodarki komunalnej – w tym także działalności spoza sfery użyteczności publicznej – ma być zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej poprzez wykonywanie zadań własnych. Mimo to wydaje się, że aktywność samorządu poza sferą użyteczności publicznej może realizować jednocześnie obydwa te cele, ponieważ zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności nie wyklucza prowadzenia działalności zarobkowej. Tak więc można uznać, że działalność telekomunikacyjna województwa poza sferą użyteczności publicznej będzie typową działalnością gospodarczą, o której mowa w art. 2 SwobDziałU.

⁴³ P. Szejna, *op. cit.*, Legalis, komentarz do art. 8b.

⁴⁴ Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1875.

⁴⁵ T. Grossmann *et al.*, *op. cit.*, s. 92.

⁴⁶ Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 584.

Jeżeli chodzi o rodzaje takiej działalności, to należy przyjąć, że województwo może prowadzić komercyjną działalność telekomunikacyjną określoną zarówno w art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel, jak i w art. 3 ust. 1 WspRozwTelU. Co więcej, może prowadzić inne rodzaje działalności telekomunikacyjnej, pod warunkiem że działalność ta będzie polegała na wykonywaniu zadań publicznych samorządu województwa. Warto też przypomnieć, że województwo jest jedyną jednostką samorządu, która może wykonywać działalność telekomunikacyjną poza sferą użyteczności publicznej. Kompetencja do prowadzenia takiej działalności wynika z cytowanego już art. 13 ust. 2 SamWojU, który wprost wymienia działalność telekomunikacyjną jako rodzaj dopuszczalnej aktywności województwa poza sferą użyteczności publicznej.

Ponadto z art. 13 ust. 2 SamWojU wynika, że działalność telekomunikacyjna województwa poza sferą użyteczności publicznej może być wykonywana pod warunkiem, że służy rozwojowi tego samorządu. Oznacza to, że taka działalność musi wywoływać pewne pozytywne skutki, polegające przykładowo na poprawie stanu infrastruktury telekomunikacyjnej województwa, na zwiększeniu dostępności usług telekomunikacyjnych w danym regionie itp. Wspomniany rozwój może też przynosić pozytywne skutki w innych aspektach, np. społecznym czy naukowym. Wydaje się również, że działalność służąca rozwojowi województwa należy rozumieć szeroko, jako działalność wykraczającą także poza teren samorządu wojewódzkiego⁴⁷.

Innym warunkiem prowadzenia przez województwo działalności telekomunikacyjnej poza sferą użyteczności publicznej jest wymóg zachowania odpowiedniej formy prawnej. W art. 13 ust. 2 SamWojU ustawodawca przewidział dwie dozwolone formy prowadzenia takiej działalności, tj. spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością i spółkę akcyjną, które zostały opisane przy okazji rozważań dotyczących dopuszczalnych form wykonywania działalności telekomunikacyjnej w sferze użyteczności publicznej. W tym miejscu można tylko przypomnieć, że spółki te zaliczane są przez Kodeks spółek handlowych do spółek kapitałowych, których najważniejszą cechą jest posiadanie własnej osobowości prawnej.

Ważnym zagadnieniem jest także charakter prawny komercyjnej działalności telekomunikacyjnej województwa. Należy bowiem stwierdzić, że jest to działalność regulowana, o czym przesądza art. 10 ust. 1 PrTel stanowiący, że „Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych”. Szczegółowe przepisy, dotyczące działalności regulowanej, znajdują się w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej (art. 64-73 SwobDziałU). Zgodnie z art. 64 SwobDziałU wykonywanie takiej działalności uzależnione jest od spełnienia szczególnych warunków przewidzianych w odrębnej ustawie, a także od uzyskania wpisu w rejestrze działalności regulowanej. Tym samym województwo, które będzie chciało podjąć komercyjną działalność telekomunikacyjną, będzie musiało spełnić szczególne warunki przewidziane dla prowadzenia takiej działalności oraz uzyskać wpis

⁴⁷ W. Gonet, *op. cit.*, s. 77.

w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

5. Zakończenie

Podsumowując można stwierdzić, że województwo może prowadzić działalność telekomunikacyjną w szerszym zakresie niż pozostałe jednostki samorządu terytorialnego. Działalność ta może polegać na bieżącym i nieprzerwanym zaspokajaniu zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczeniu usług powszechnie dostępnych bądź na prowadzeniu zwykłej działalności gospodarczej, której definicja znajduje się w art. 2 SwobDziałU. Tak więc aktywność województwa w zakresie telekomunikacji opiera się na wykonywaniu gospodarki komunalnej zarówno w sferze użyteczności publicznej, jak i poza tą sferą. Wiążą się z tym pewne konsekwencje prawne, które różnią się w zależności od sfery, w której województwo prowadzi swoją działalność telekomunikacyjną.

Przykładowo, działalność telekomunikacyjna województwa w sferze użyteczności publicznej podlega wpisowi do innego rejestru niż działalność komercyjna. Inne są także formy prawne, w których województwo może prowadzić taką działalność. W sferze użyteczności publicznej dozwolone są tylko te formy, które przewidziano w art. 5 WspRozwTelU. Natomiast poza tą sferą województwo może prowadzić działalność komercyjną w formie spółek kapitałowych, o czym przesądza art. 13 ust. 2 SamWojU. Na uwagę zasługuje również fakt, że komercyjna działalność telekomunikacyjna województwa jest nie tylko zwykłą działalnością gospodarczą, ale także działalnością regulowaną, o której stanowi art. 64 SwobDziałU.

Ważną kwestią jest także określenie, jakie rodzaje działalności telekomunikacyjnej może prowadzić województwo. Rodzaje takiej działalności zostały określone w dwóch ustawach – Prawo telekomunikacyjne i ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Z art. 3 ust. 1 WspRozwTelU wynika, że województwo może prowadzić działalność telekomunikacyjną polegającą na: budowie, eksploatacji i nabywaniu praw do infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych; dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub zapewnianiu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczeniu usług, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych, na rzecz określonych podmiotów. W powyższym zakresie mieści się też działalność telekomunikacyjna, o której stanowi art. 1 ust. 1 pkt 1 PrTel, polegająca na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących i dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych.

Literatura

- Banaszak B., 2012, *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Biskup R., 2011, *Wolność gospodarza w wymiarze podmiotowym*, Wydawnictwo KUL, Lublin.
- Boć J., 2010, *Prawo administracyjne*, Kolonia Limited, Wrocław.
- Czajkowska-Matosiuk K., 2011, *Prawo gospodarcze i spółek*, C.H. Beck, Warszawa.
- Dudzik S., 1998, *Działalność gospodarza samorządu terytorialnego*, Zakamycze, Kraków.
- Gonet W., 2010, *Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz. Wzory umów i regulaminów*, Lexis-Nexis, Warszawa.
- Grossmann T., Konopkiewicz W., Sebzda-Zaluska J., Szydło M., Wilczewski J., 2012, *Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Hauser R., Niewiadomski Z. (red.), 2011, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz z odniesieniami do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa*, C.H. Beck, Warszawa.
- Jagoda J. [w:] B. Dolnicki (red.), 2012, *Ustawa o samorządzie województwa. Komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Kieres L. [w:] J. Grabowski, L. Kieres, A. Walaszek-Pyziół (red.), 2013, *Publiczne prawo gospodarcze. Tom 8A*, C.H. Beck, Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa.
- Malinowska-Misiąg E. [w:] Misiąg W. (red.), 2015, *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Mierzwa A. [w:] Smoleń P. (red.), 2014, *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Piątek S., 2013, *Prawo telekomunikacyjne. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Stefaniak A., 2014, *Prawo spółdzielcze. Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych. Komentarz*, LEX, Warszawa.
- Sztejna P., 2012, *Ustawa o samorządzie województwa. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Szydło M., 2008, *Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz*, Oficyna Wolters Kluwer business, Warszawa.
- Ura E., 2015, *Prawo administracyjne*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Wiktorowska A. [w:] Wierzbowski M. (red.), 2015, *Prawo administracyjne*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Zięty J., 2012, *Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa.
- Zimmermann J., 2014, *Prawo administracyjne*, Lex, Warszawa.